

7. Галицький О.М., Кожем'якіна В.Г. Особливості обліку фінансових результатів сільськогосподарської діяльності та їх відображення в фінансовій звітності. Аграрний вісник Причорномор'я. Економічні науки. 2014. Вип. 75. С. 153–161.

8. Про затвердження Змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства фінансів України з бухгалтерського обліку: Наказ Міністерства фінансів України від 12 грудня 2017 року № 1019. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE31450.html.

9. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: Наказ Міністерства фінансів України від 30 листопада 1999 року № 291. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99>.

10. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: Наказ Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 року № 92 (редакція від 5 жовтня 2018 року). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.

11. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку біологічних активів: Наказ Міністерства Фінансів України від 29 грудня 2006 року № 1315. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MF06097.html.

12. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: Наказ Міністерства фінансів України від 31 грудня 1999 року № 318. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00>.

УДК 658.155

Клюс Ю.І.,

доктор економічних наук, доцент,
завідуючий кафедрою обліку і оподаткування,
Східноукраїнський національний університет
імені Володимира Даля

ОЦІНЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗАТРАТАМИ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Клюс Ю.І. Оцінювання економічної ефективності управління затратами промислових підприємств.

У статті розглянуто можливі протиріччя ринкової економіки України у сфері управління затратами. Досліджено базис оцінювання економічної ефективності управління затратами. Визначено принципи та критерії оцінювання економічної ефективності управління затратами промислового підприємства. Запропоновано систему показників ефективності управління затратами. Розроблено шляхи підвищення ефективності управління затратами промислового підприємства.

Ключові слова: затрати, метод, управління, підприємство, ефективність, оцінювання.

Клюс Ю.И. Оценка экономической эффективности управления затратами промышленных предприятий. В статье рассмотрены возможные противоречия рыночной экономики Украины в сфере управления затратами. Исследован базис оценивания экономической эффективности управления затратами. Определены принципы и критерии оценивания экономической эффективности управления затратами промышленного предприятия. Предложена система показателей эффективности управления затратами. Разработаны пути повышения эффективности управления затратами промышленного предприятия.

Ключевые слова: затраты, метод, управление, предприятие, эффективность, оценивание.

Klius Yu.I. Estimation of economic efficiency of management of expenses of the industrial enterprise.

The article deals with possible contradictions of the market economy in Ukraine in the field of cost management. The basis of evaluation of economic efficiency of cost management is investigated. The principles and criteria for assessing the economic efficiency of managing the costs of an industrial enterprise are determined. The system of indicators of efficiency of cost management is offered. The ways of increasing the efficiency of managing the costs of an industrial enterprise are developed.

Key words: costs, method, management, enterprise, efficiency, evaluation.

Постановка проблеми. Циклічність розвитку теорії та практики управління затратами перш за все обумовлена науково-технічним прогресом, а в глобальному сенсі змінами технологічних укладів. Ефективне управління затратами є дієвим інструментом підвищення прозорості та ефективності діяльності компанії та її структурних підрозділів. На основі вищевказаних положень нині розроблені різноманітні та практично

апробовані провідними вченими і фахівцями структури, методи і моделі управління затратами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у дослідження проблем управління затратами промислових підприємств зробили українські [2–7] та іноземні науковці [1; 8–11]. Окремі аспекти управління затратами промислового підприємства розглядали О.І. Горлова [7], С.І. Дробязко [2], О.О. Сукач [3].

Варто відзначити праці Ю.С. Погорелова, який аналізував переваги і недоліки методів управління затратами під час їх вибору [4]. Проте і сьогодні оцінювання економічної ефективності управління затратами промислового підприємства залишається об'єктом дискусій.

Формулювання цілей статті. На основі вищевикладеного можна сформулювати мету статті, яка полягає в дослідженні оцінки економічної ефективності управління затратами промислового підприємства.

Виклад основного матеріалу. Ефективність і якість управління затратами перш за все визначається обґрунтованістю методології прийняття рішень. Економічна наука має досить великий методологічний інструментарій управління затратами. Однак, як зазначає В.А. Хвостикова, численні підходи і методи управління затратами не володіють достатньою універсальністю, не відрізняються єдністю методології, що обмежує їх використання на практиці [1, с. 27]. Ретроспективне вивчення досвіду управління колективними структурами, адаптованого до управління затратами, дає змогу уявити структуру еволюції методів управління затратами.

Розглянемо можливі протиріччя ринкової економіки в Україні у сфері управління затратами, що виділяються дослідниками [6, с. 27]:

- не враховується фактор часу, у зв'язку з цим практично немає розподілу складу загальних затрат на змінні та постійні;
- відсутність системи обліку, аналізу та контролю затрат на основі використання центрів затрат і центрів відповідальності, що знеособлює процес управління та породжує безвідповідальність і безкарність;
- слабо розвинена система нормування затрат, її орієнтація на внутрішні, а не на зовнішні (ринкові) чинники;
- відсутність врахування трансакційних затрат, тобто затрати у сфері обміну пов'язані з передачею прав власності (затрати на пошуки інформації, ведення переговорів тощо);

– елементна структура собівартості в Україні не має ринкового характеру управління затратами; вона має двояку спрямованість, яка виражається досить чітко: наявна елементна структура собівартості враховує насамперед виробничий, а не ринковий характер затрат і служить цілям створення зручностей для податкової системи, а не цілям підвищення ефективності підприємницької діяльності самого господарюючого суб'єкта.

Як справедливо відзначено Е.І. Горловою, головною відмінністю в діючих системах управління затратами є інструменти, за допомогою яких керуюча підсистема впливає на керовану підсистему [7, с. 30]. При цьому під інструментами розуміється сукупність моделей, методів і концепцій, які використовуються для вирішення поставлених завдань [7, с. 30].

Процес управління затратами підприємств є невід'ємною частиною управління підприємством, і кінцеві його результати виражаються в підсумкових показниках роботи підприємства загалом, які складаються під одночасним впливом багатьох чинників. Таким чином, виникають труднощі відділення результатів управління затратами від результатів діяльності підприємства.

Результатами внутрішнього функціонування системи управління затратами є обсяг переробленої інформації, швидкість і вартість її отримання, кількість вироблених рішень, тривалість їх підготовки тощо. Однак досягнення високих показників ефективності внутріш-

нього функціонування системи управління затратами не є самоціллю і не може служити як основний критерій, що визначає ефективність управління загалом. Функціонування системи управління спрямоване на підвищення ефективності діяльності підприємства загалом. Отже, результати дії та основні показники ефективності управління затратами підприємств обумовлені кінцевими результатами роботи підприємства.

Оцінка економічної ефективності управління затратами підприємств у нашому дослідженні базується на загальній теорії і методології визначення економічної ефективності, викладеної в роботах зарубіжних і вітчизняних авторів. У найзагальнішому вигляді ефективність визначається як відношення результату (ефекту) до затрат на його отримання.

Під час вимірювання економічної ефективності слід дотримуватися принципу зіставлення. Тобто необхідно визначити правила, які дають змогу зіставити затрати з доходами.

Б. Райан вважає, що зіставлення можна проводити за кількома напрямками [8, с. 321]:

- зіставлення по часу;
- зіставлення за рішеннями, коли затрати, понесені в результаті цього рішення, зіставляються з доходами або іншими перевагами, які є результатами цього рішення;

– зіставлення з розподілу, коли непрямі затрати зіставляються з одиницею випущеної продукції;

– операційне зіставлення, коли доходи, отримані в результаті певної операції або діяльності підприємства, зіставляються із затратами, які безпосередньо відносяться до цієї операції або виду діяльності.

Оцінювання економічної ефективності передбачає використання системи критеріїв. У перекладі з грецької "kriterion" є мірилом для оцінки. Критерії характеризуються системою кількісних показників і якісних оцінок ефективності.

Передбачається в рамках нашого дослідження сформулювати адекватне сучасній економічній ситуації поняття ефективності управління затратами і розробити основи оцінки ефективності управління затратами з урахуванням невизначеності середовища функціонування підприємств.

Д. Синк, розглядаючи проблематику ефективності, визначає ефективність як елемент загальної системи кількісних і якісних індикаторів, «параметрів стану» підприємства, які характеризують відповідність організаційно-господарської системи її цілям, інтегральну якість її функціонування, її успішність [9, с. 228].

Б. Карлоф у сучасну економіку ввів поняття зовнішньої ефективності, що відображає знання структури потреб, ступеня задоволення їх фірмою, створення нових сфер підприємництва, діловий потенціал [8, с. 54].

П. Дракер вважає, що завдання оцінювання економічної ефективності має вирішуватися «в трьох вимірах: 1) сьогоднішній бізнес слід зробити ефективним; 2) його потенціал повинен бути виявлений і реалізований; 3) це повинне бути зроблене для іншого бізнесу, який буде існувати в іншому майбутньому» [10, с. 105].

У цьому дослідженні ми спираємося на думку про те, що найбільш повно відображає зовнішню і внутрішню ефективність, враховує динамічний і статичний аспекти ефективності визначення її як властивості організації в рамках наявної системи суспільних

цінностей формулювати цілі згідно з пропонованими потребами, використовуючи соціально схвалені в цьому суспільному середовищі кошти, а також досягати певного співвідношення між результатами і затратами, використовуючи сприятливі і долаючи несприятливі зовнішні та внутрішні чинники, умови.

Серед економістів немає єдиної думки про те, як оцінювати економічну ефективність, а саме оцінювати її за допомогою одного узагальнюючого показника або системи показників; яка методика розрахунку показників ефективності; які показники повинні включатися в систему; які повинні бути взаємозв'язки між узагальнюючими і приватними показниками ефективності.

Відмінності поглядів вчених і фахівців на сутність і методи оцінювання ефективності обумовлюють необхідність аналізу, відбору, розробки і структури критеріїв та показників економічної ефективності управління затратами. Для ідентифікації вимірників ефективності використані такі методи, які слід застосовувати для формування системи оцінки ефективності управління затратами підприємства: консультації з фахівцями; бенчмаркінг; експертні методи.

Під час розроблення системи оцінки ефективності виникає проблема визначення її якості. Д. Синк пропонує такі критерії якості: придатність, правильність і точність, повнота, унікальність, надійність, зрозумілість, квантифікованість, контрольованість, економічна ефективність [9, с. 231]. Придатність визначається як здатність системи критеріїв та показників ефективності виміряти конкретний об'єкт. Правильність – це здатність вимірювальної системи правильно і точно визначити статистичні характеристики цього феномена. Критерій повноти передбачає вичерпне відображення всіх даних, що піддаються вимірюванню. Унікальність встановлює заперечення використання надлишкових і пересічних вимірників. Вимога надійності забезпечує обґрунтованість результатів («помилки вимірювань повинні задовольняти прийнятним статистичним передумовам або бути мінімізовані»). На критерій зрозумілості значно впливає характер користувача системи оцінки ефективності. Критерій квантифікованості системи передбачає пріоритет кількісної інформації над якісною. Д. Синк приділяє значну увагу саме кількісним методам оцінки ефективності: «Ми краще розуміємо характер явища, якщо воно отримало кількісне вираження» [9, с. 239]. Однак чим краще ми розуміємо явище, тим більш успішні спроби висловити його кількісно.

В.І. Данілов-Данільян впевнений в тому, що «в соціально-економічній сфері в принципі все вимірюється і керувати нею можна, спираючись лише на кількісну інформацію»; він називає це «вимірювальним фетишизмом» [8, с. 52].

О.Г. Туровець класифікує фактори, що піддаються вартісному виміру, на вимірювані вартісними кількісними показниками, але які можуть бути представлені і у вартісному вираженні, і фактори, які не піддаються кількісному і вартісному виміру. На його думку, під час розрахунку економічного ефекту слід враховувати дві перші групи факторів, що не піддаються вартісному виміру. Фактори слід охарактеризувати кількісно або якісно [11, с. 89].

На нашу думку, науково обґрунтована система оцінки ефективності управління затратами повинна містити як кількісні, так і якісні характеристики. Важ-

ливість якісних оцінок для використання на практиці не заперечує ніхто з авторів, чії роботи були вивчені під час дослідження. Навіть Д. Синк, адепт квантифікації, розглядаючи можливість застосування системи оцінки ефективності (результативності) на різних підприємствах, зазначає, що «деякі вимірювачі настільки важко практично використовувати, що це не виправдовує їх розробку» [9, с. 240]. Отже, обмежуючись кількісною оцінкою результативності управління, ми спочатку заперечуємо значимість критерію придатності системи оцінки ефективності.

На нашу думку, результативність системи управління затратами багатовимірна, а високі показники за одним або за шістьма критеріями із семи не забезпечують успіху. Важливими завданнями менеджера є встановлення значимості та відносної ваги кожного критерію результативності; вибір вимірника критерію. Причому пріоритети кожного з названих критеріїв ефективності залежать від низки факторів, а саме масштабів системи; її функцій; типу системи; зрілості системи з точки зору кадрового складу, методів управління, технології, організаційних структур.

Д. Синк не вважає обов'язковою побудову синтетичних показників, оскільки це нерідко приводить до того, що зміст первинної інформації не узагальнюється, а зникає, синтез виявляється чисто формальним [9, с. 240].

В.І. Данілов-Данільян відзначає, що «численність і надзвичайна різноманітність вихідних даних іноді розцінюються як свідчення дуже великої технічної складності завдання синтезу; насправді зазвичай це свідчення змістовної складності <...> постановки завдання» [8, с. 53].

Управління затратами пронизує всі структурні підрозділи підприємства. У зв'язку з цим, на думку автора, під час оцінювання економічної ефективності слід розглядати критерій ритмічності.

Ю.В. Адаєв визначає ритмічність як синтетичний якісний показник, що характеризує і виражає ступінь злагодженості, узгодженості в роботі всіх підрозділів підприємства.

П. Дракер у книзі «Ефективне управління» наводить «узагальнення», які, на його думку, «приводять до деякого числа висновків»:

– «між результатами і затратами існує зворотна залежність»;

– «економічні результати прямо пропорційні доходу, тоді як затрати прямо пропорційні кількості ділових операцій (єдиним винятком є закуплені матеріали <...>, які йдуть безпосередньо на готовий продукт виробництва»;

– «найбільш дорогі і потенційно продуктивні ресурси (тобто висококваліфіковані кадри) розподіляються найгірше»;

– «бізнес потребує постійної оцінки та переорієнтації, і ця потреба найбільш велика під час <...> забезпечення ефективності бізнесу» [10, с. 96].

Використання ідеї П. Дракера про важливість концентрації зусиль співробітників підприємства на малій кількості дій, здатних дати значні результати, дає можливість включити критерій концентрації зусиль в систему критеріїв оцінки ефективності управління затратами.

Л.А. Базилевич розробив дерево критеріїв, гілки якого визначають показники продуктивності системи управління, її економічності та соціальної прогресивності [5, с. 85]. Причому під продуктивністю розумі-

ються швидкість виконання завдань і повнота вирішення питань, під економічністю – наведені затрати та ресурсомісткість управління, а під соціальною прогресивністю – управлінський потенціал та активність самоврядування.

Факторами, що визначають складність системи оцінки ефективності управління затратами, є такі [3, с. 68]:

- невідповідність оперативних цілей управління затратами стратегічним цілям управління затратами;
- істотний вплив ефективності виробничої, комерційної, інноваційної та інших видів діяльності;
- наявність поряд з прямими джерелами ефекту непрямих, які виявляються через забезпечення можливостей досягнення необхідних результатів;
- присутність різних рівнів та етапів управління затратами з різними відносними вагами критеріїв результативності.

Система показників ефективності управління затратами повинна відображати критерії оцінки ефективності, запропоновані Д. Синком, а саме критерії дієвості, економічності, якості, прибутковості, продуктивності, якості трудового життя і впровадження нововведень разом із критеріями ритмічності, узгодженості, концентрації зусиль.

Дієвість, на думку Д. Синка, є універсальним критерієм, «необхідною умовою успіху» [45, с. 237]. Вибір конкретних показників, які оцінюють цей критерій, залежить від особливостей досліджуваної системи та її елементів. Критерій дієвості управління затратами підприємств можна оцінити шляхом порівняння оперативності прийняття рішень на базі системи обліку минулих (фактичних) затрат і системи «стандарт-кост». Забезпеченість рішень інформацією передбачає наявність на підприємстві центрів аналізу. Оперативна реалізація рішень заснована на системі центрів відповідальності.

Економічність управління затратами слід оцінити шляхом співвіднесення затрат на матеріальне та моральне стимулювання до загальних затрат на мотивацію персоналу. Причому моральне стимулювання слід врахувати у вартісному вимірі шляхом множення затрат часу, витраченого фахівцями на заняттях гуртків якості, розроблення нової ідеї тощо на середньогодинну заробітну плату цієї категорії фахівців підприємства. Іншим показником економічності є ступінь залежності розмірів затрат від отриманих доходів в поточному періоді. Однак цей показник доцільно використовувати в короткостроковому періоді в умовах кризи.

Якість управління затратами в нестабільному середовищі функціонування багато в чому залежить від гнучкості системи управління. Співвідношення рівнів централізації і децентралізації провідних підприємств, що діють у схожому навколишньому середовищі, та параметрів оцінюваного підприємства можуть дати оцінку якості.

Прибутковість, тобто один з найбільш опрацьованих і найбільш часто використовуваних показників, авторами оцінюється по-різному. П. Дракер вважає, що «прибуток не є першочерговою метою і виконує функції громадського обмежувача для господарської діяльності, нижче якого вона втрачає сенс, але не виступає як максимізована величина та єдиний критерій ефективності» [10, с. 89]. Якісно критерій прибутковості можна визначити шляхом зіставлення рішень, прийнятих на базі системи обліку повної собівартості і системи «директ-костинг» на довгостроковий і короткостроковий періоди.

Критерій якості трудового життя під час оцінювання ефективності системи управління затратами визначається ступенем залучення працівників підприємства в процес розроблення та впровадження інновацій з мінімальними затратами часу і ресурсів на етапах виробництва та експлуатації.

Визначення цього показника слід проводити за кожним центром відповідальності з визначенням ступеня делегування повноважень. Для центрів затрат найбільшу питому вагу має критерій продуктивності.

Класичними показниками продуктивності є показники використання ресурсів вироблення, фондоддачі, матеріалоддачі. Нині актуальним є використання показника маржинального доходу або доданої вартості. Оцінка ефективності управління затратами підприємств передбачає певну послідовність дій.

О.Г. Туровець наводить такі етапи пошуку економічної ефективності [11, с. 65], як встановлення змісту заходу; визначення джерел формування ефекту; вибір об'єкта для порівняння; розрахунки ефекту за кожним джерелом; визначення сумарного ефекту; розрахунок затрат на здійснення заходу; визначення економічної ефективності.

Наступним етапом є етап розроблення шляхів підвищення ефективності. На українських підприємствах з метою підвищення ефективності управління затратами необхідно сконцентрувати зусилля на контролі затрат у місцях їх виникнення; по-різному обробляти дані з різних затрат; скоротити надмірну діяльність; оцінювати як стан підприємства загалом, так і ситуацію в усіх галузях діяльності; аналізувати систему затрат в нерозривному зв'язку з аналізом системи розробки та впровадження інновацій.

Висновки. Таким чином, множинність методів оцінки ефективності дає змогу здійснювати вибір, застосовуючи суб'єктивний підхід залежно від професійних характеристик керівників, цілей оцінки, зовнішнього та внутрішнього середовища функціонування підприємств. Істотну роль у виборі та впровадженні системи оцінки ефективності управління затратами відіграють наявні системи обліку та контролю, інформаційна система підприємства, наочність переваг системи в аспекті затрат і результатів.

Список використаних джерел:

1. Хвостикова В.А. Управление затратами производственных предприятий: монография. Воронеж: Воронежский гос. технический ун-т, 2012. 149 с.
2. Дробязко С.І. Основні характерні риси сучасних методів управління витратами. Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. 2012. № 1(5). Т. 2. С. 107–114.
3. Сукач О.О. Управление витратами на оплату труда предприятий машиностроения: автореф. дис. ... канд. экон. наук: спец. 08.00.04 «Экономика та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)». Одеса, 2016. 23 с.
4. Погорелов Ю.С. Предпочтение в выборе методов управления затратами. Управление проектами та розвиток виробництва: зб. наук. пр. № 2(14). Луганськ: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2005. С. 142–152.
5. Шутько Т.І. Економічна сутність управління витратами підприємства. Ефективна економіка. 2014. № 12. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3681>.

6. Серова И.А., Свидло А.И. Концептуальная схема управления затратами промышленного предприятия. Проблемы экономики. 2013. № 1. С. 237–242.
7. Горлова Е.И. Инструменты управления затратами в системе управления предприятием. Экономинфо. 2012. № 17. С. 30–34.
8. Райан Б. Стратегический учет для руководителя / пер. с англ. под ред. В.А. Микрюкова. Москва: Аудит, ЮНИТИ, 1998. 616 с.
9. Синк Д. Управление производительностью: планирование, измерение и оценка, контроль и повышение / пер. с англ., общ. ред. и вступ. ст. В.И. Данилова-Данильяна. Москва: Прогресс, 1989. 528 с.
10. Дракер П. Эффективное управление. Экономические задачи и оптимальные решения / пер. с англ. М.В. Котельниковой. Москва: ФАИР-ПРЕСС, 1998. 288 с.
11. Туровец О.Г., Родионов В.Б., Бухалков М.И. Организация производства и управление предприятием: учебник. 3-е изд. Москва: ИНФРА-М, 2011. 506 с.

УДК 657.076.4

Мисюк В.О.,
аспірант кафедри фінансового аналізу та аудиту,
Київський національний торговельно-економічний університет

ЯКІСТЬ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИТРАТ НА МАРКЕТИНГ

Мисюк В.О. Якість інформаційного забезпечення витрат на маркетинг. В умовах ведення бізнесу в зоні відкритої економіки формування надійного інформаційного середовища на підприємстві як інструменту якісного управління бізнес-ризиками є необхідним елементом його системи управління. Бурхливе використання підприємствами різноманітних інструментів маркетингу та застаріла методика відображення цих операцій в обліку є причиною формування інформаційної асиметрії між відділом маркетингу та бухгалтерією, що проявляється у підготовці неякісної інформації для її користувачів. У статті розглянуто значення облікового забезпечення в системі управління маркетинговими витратами підприємства та запропоновано підходи до його оцінки, адже чим краща якість бухгалтерської інформації, тим більша ймовірність успіху в бізнесі, і це значною мірою пов'язано з тим, що бухгалтерський облік можна розглядати як систему вимірювання інформації та систему зв'язку для обслуговування макро- та мікроекономічної діяльності підприємства.

Ключові слова: інформація, інформаційна асиметрія, облік, витрати на маркетинг, облікове забезпечення.

Мисюк В.А. Качество информационного обеспечения расходов на маркетинг. В условиях ведения бизнеса в зоне открытой экономики формирование надежной информационной среды на предприятии как инструмента качественного управления бизнес-рисками является необходимым элементом его системы управления. Учетная подсистема является неотъемлемой составляющей. Бурное использование предприятиями различных инструментов маркетинга и устаревшая методика отражения этих операций в учете служат причиной формирования информационной асимметрии между отделом маркетинга и бухгалтерией, что проявляется в подготовке некачественной информации для пользователей. В статье рассмотрено значение учетного обеспечения в системе управления маркетинговыми затратами предприятия и предложены подходы к его оценке, ведь чем лучше качество бухгалтерской информации, тем больше вероятность успеха в бизнесе, и это в значительной степени связано с тем, что бухгалтерский учет можно рассматривать как систему измерения информации и систему связи для обслуживания макро- и микроэкономической деятельности предприятия.

Ключевые слова: информация, информационная асимметрия, учет, расходы на маркетинг, учетное обеспечение.

Misyuk V.O. Quality of information providing marketing expenditure. In a business environment in the open economy, the formation of a reliable information environment in the enterprise, as an instrument of quality management of business risks, is a necessary element of its management system. In turn, the rapid use by enterprises of various marketing tools and the outdated method of displaying these operations in the accounts, cause the formation of information asymmetry between the marketing and accounting department, which manifests itself in the preparation of poor-quality information for its users. The article considers the importance of accounting in the system of management of marketing expenses of the enterprise and suggests approaches to its evaluation, the better the quality of accounting information, the greater the likelihood of success in business, and this is largely due to the fact that accounting can be considered as the system of measurement of information and communication systems for maintenance of macro and microeconomic activity of the enterprise.

Key words: information, informational asymmetry, accounting, marketing costs, accounting support.